

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: V. G.
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: Magistrát města Frýdek-Místek
sídlem Radniční 1148, 738 01 Frýdek-Místek

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného jako správního orgánu, který spatřuje v tom, že dne 21. 7. 2022 v rámci opakované zkoušky z odborné způsobilosti podle § 39 a násl. zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách

Shodu s prvopisem potvrzuje

některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o získávání odborné způsobilosti“) zkušební komisařka po odpovědi žalobce jakožto žadatele o řidičské oprávnění pro skupinu B na otázku, jak zkontroluje hloubku vzorku pneumatik, ukončila zkoušku s hodnocením „neprospěl“. K průběhu zkoušky žalobce uvedl, že měl mj. předvést, jak před jízdou zkontroluje technický stav vozidla. Při vysvětlování kontroly hloubky vzorku pneumatik uvedl, že jej zkontroluje hloubkoměrem. Na dotaz, jak toto jinak zkontroluje, když by neměl k dispozici hloubkoměr, žalobce poněkud neobratně odpověděl, že „pomocí vzorku“. Na to zkušební komisařka reagovala slovem „co?“. Zkušební komisařka žalobci na pneumatice ukázala značení v dezénu od výrobce a následně zkoušku ukončila s hodnocením „neprospěl“. Žalobce považuje za zkrácení svých práv nemožnost předvést své znalosti a dovednosti při jízdě vozidlem při zkoušce z praktické jízdy a nemožnost být hodnocen v souladu s právními předpisy.

2. V další části žaloby žalobce argumentoval tím, že na základě výše uvedeného u něj proběhla pouze první část zkoušky dle § 42 odst. 3 písm. a) zákona o získávání odborné způsobilosti. Vlastní jízda vozidlem – praktická část zkoušky, při níž má žadatel prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé skupiny vozidel, se vůbec nekonala. Dle zákona o získávání odborné způsobilosti má závěrečná zkouška 2 části, přičemž hodnocení stupněm „neprospěl“ je možné pouze tehdy, když žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti *u každé ze dvou částí*, je hodnocen stupněm „neprospěl“. V případě žalobce se nejednalo o neprokázání základní znalosti a podle žalobce ze zákonného znění plyne, že musí proběhnout obě části zkoušky. Zkouška z praktické jízdy skupiny B musí trvat v první části nejméně 10 minut a v druhé části nejméně 20 minut (§ 43 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti). Ukončení zkoušky a hodnocení stupněm „neprospěl“ je možné toliko za podmínky podle § 43 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti, ale k takové situaci v případě žalobce nedošlo a ani dojít nemohlo. Vzhledem k tomu, že samotná jízda vozidlem se vůbec nekonala, zkušební komisařka nebyla oprávněna zkoušku ukončit.
3. Žalobce poukázal také na to, že o každé zkoušce je zkušební komisař povinen vyhotovit písemný záznam (§ 42 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti) a předložit jej žadateli k podpisu (§ 19 odst. 5 písm. h) vyhl. č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel o změnách některých zákonů, ve znění zák. č. 478/2021 Sb., v platném znění – dále jen „vyhl. č. 167/2002 Sb.“). Zkušební komisařka však žalobci nic k podpisu nepředložila. Záznam o zkoušce si žalobce musel u zkušební komisařky vyžádat. Záznam o zkoušce má obsahovat výčet znalostí a dovedností, které jsou prověřovány. Jediná zaznamenaná informace v záznamu o zkoušce žalobce je zakroužkované slovo „pneu“, záznam neobsahuje podpis žalobce jako žadatele, ani údaj o době trvání zkoušky. Naopak podpis učitele autoškoly může být připojen pouze tehdy, když žadatel odmítne záznam podepsat. Žalobci nebyl záznam k podpisu předložen, takže nebyla splněna podmínka pro to, aby byl připojen podpis učitele autoškoly. Je tedy otázkou, kdy záznam vznikl a kdo jej v kolonce „podpis učitele“ podepsal. Žalobce výslovně uvedl, že tyto pochybnosti nepředstavují předmět žaloby.
4. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že případný formální nedostatek písemného záznamu o průběhu zkoušky nemůže zakládat neplatnost výsledku zkoušky, ani důvod pro její

opakování. Záznam byl vyhotoven bezprostředně po provedení zkoušky a byl opatřen podpisem učitele, do informačního systému eTesty byl výsledek zkoušky vložen téhož dne. Záznam nevznikl zpětně, ani podvodně, jak by žaloba mohla naznačovat. Žalobce po ukončení zkoušky nevyčkal vypsání záznamu o zkoušce, a proto byl záznam podepsán učitelem.

5. K průběhu praktické zkoušky žalovaný uvedl, že žalobce byl vyzván k provedení kontroly a přípravy vozidla k jízdě a přistavené vozidlo začal kontrolovat od pneumatik. Byl dotázán, zda pláště pneumatik odpovídají zákonem stanoveným požadavkům. Žalobce uvedl, že je třeba zkontrolovat hloubku drážek dezénu hloubkoměrem, na to byl vyzván ke kontrole způsobilosti vozidla bez této pomůcky, přičemž i přes doplňující dotazy nedokázal popsat, předvést či naznačit kontrolu hloubky vzorku pneumatiky. Nedokázal ukázat hloubku, které drážky pneumatiky je nezbytné kontrolovat, jakou hloubku má mít hlavní drážka dezénu, ani nedovedl ukázat indikátor opotřebení. Každý odborně způsobilý držitel řidičského oprávnění je povinen znát platnou právní úpravu, vědět, zda a kdy může vozidlo k jízdě použít a z logiky věci musí tuto znalost umět i reálně aplikovat. Po žalobci nebyly vyžadovány žádné sofistikované teoretické znalosti, ani nemusel objasňovat funkce technických systémů vozidla, nýbrž jen jednoduchým způsobem prokázat, že jako řidič pozná, zda hloubka vzorku pneumatiky není opotřebena pod stanovenou mez. Pneumatika, jejíž dezén je opotřeben pod stanovenou mez, je právními předpisy klasifikována jako závada typu C – nebezpečná závada (vyhl. č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel ve znění pozdějších předpisů), tedy závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, přičemž jízda s takovou pneumatikou může být kvalifikována jako přestupek, za který se ukládá pokuta od 5 000 do 10 000 Kč a současně zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu od 6 měsíců do 1 roku. Přestupkem je také jízda s pneumatikou, jejíž hloubka drážek neodpovídá podmínkám stanoveným pro zimní období nebo pro úsek pozemní komunikace označený příslušnou dopravní značkou. Nejedná se tedy o pouhou administrativní či ryze okrajovou záležitost, nýbrž o znalost a dovednost, která má dopad na bezpečnost silničního provozu a může mít významný dopad i do osobní sféry řidiče.
6. Žalobce nedovedl před zahájením jízdy stav pneumatik ověřit, zjevně neměl žádné povědomí o indikátorech opotřebení, jejich významu, ani umístění v dezénu pneumatiky a nebyl schopen vyslovit, zda přistavené vozidlo je či není způsobilé k jízdě. Neprovedl tedy jeden ze základních úkonů přípravy vozidla před jízdou, a proto nezbylo, než hodnotit zkoušku stupněm „neprospěl“. V rámci úkonů přípravy vozidla před jeho použitím je ověřováno povědomí jen o nejzákladnějších skutečnostech, jako je zjištění, zda vozidlo má platnou technickou prohlídku, zda nemá nadměrně opotřebené pneumatiky, zda z něho neunikají provozní kapaliny atd., k čemuž jsou jednoduše a efektivně využívány také ústní pokyny a dotazy. Typicky co a jak se před použitím vozidla zkontroluje.
7. Podle žalovaného z platné právní úpravy nevyplývá právní nárok uchazeče na vykonání celé zkoušky tehdy, když určité její části nevyhověl. Takový postup by byl nepřirozený a především zbytečný, neboť by nemohl nic změnit na konečném výsledku zkoušky. Uchazeč by již stejně nemohl být hodnocen jinak a pokračování v jízdě by z hlediska zkoušky nedávalo smysl. Na tom nic nemění ani § 43 zákona o získávání odborné způsobilosti, který

popisuje předpokládanou minimální délku zkoušky proto, aby mohly být všechny znalosti a dovednosti úspěšně vyzkoušeny, ale zcela jistě nestanoví, že zkouška musí být vykonána v plné délce i tehdy, je-li od první minuty zřejmé, že žadatel již nemůže být ohodnocen stupněm „prospěl“. Na uvedeném také nic nemění ust. § 43 odst. 3 téhož zákona, které zavádí toliko speciální důvod pro ukončení zkoušky, ale nedokazuje, že v ostatních případech musí být při každé zkoušce ověřeny vždy všechny znalosti a dovednosti v plném rozsahu bez ohledu na to, že zkouška tak či onak nebude úspěšná, neboť u některé ze stanovených oblastí již uchazeč prokázal, že potřebnými znalostmi a dovednostmi nedisponuje.

8. Podle žalovaného žalobce neprokázal povinné základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím, na základě čehož musela být zkouška z praktické jízdy hodnocena stupněm „neprospěl“ a žalobci nesvědčí žádné právo na opakování této dílčí části zkoušky, neboť v ní již neúspěšně vyčerpal možnost nabyté znalosti a dovednosti prokázat. Žalovaný se nedopustil nezákonného zásahu do práv žalobce tím, že mu neumožnil pokračovat ve zkoušce z praktické jízdy, když již po její úvodní části absence znalostí a dovedností na straně žalobce založila výsledek celé dílčí části zkoušky podle § 42 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti a tím i výsledek celé zkoušky z praktické jízdy podle § 42 odst. 1 téhož zákona. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
9. Žalobce v replice doručené krajskému soudu dne 26. 10. 2022 polemizoval se stanoviskem žalovaného, setrval na své právní argumentaci a na podporu svých tvrzení neuvedl nic nového.
10. Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah nebyl zákonný.
11. Krajský soud ve věci rozhodl nejprve rozsudkem ze dne 24. 5. 2023 č. j. 22 A 56/2022-50, jímž žalobě vyhověl. Rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 4. 2024 č. j. 6 As 161/2023-23, jenž nabyl právní moci dne 26. 4. 2024 (dále jen „první kasační rozsudek“). Současně byla věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.
12. NSS se v prvním kasačním rozsudku ztotožnil s krajským soudem v tom, že podmínky aplikace § 43 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti nebyly naplněny (body 23–34 prvního kasačního rozsudku), nesouhlasil však s tím, že se jedná o jediný důvod pro předčasné ukončení zkoušky, a proto rozsudek krajského soudu zrušil.
13. Krajský soud v dalším řízení vydal rozsudek ze dne 12. 6. 2024 č. j. 22 A 56/2022-86, jímž opětovně určil, že ukončení zkoušky z praktické jízdy žalobce dne 21. 7. 2022 v průběhu její první části a její hodnocení stupněm „neprospěl“ bylo nezákonným zásahem.

14. Tento rozsudek krajského soudu byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 27. 11. 2024 č. j. 2 As 159/2024-29 (dále jen druhý kasační rozsudek) a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. NSS vytkl krajskému soudu, že opět posoudil naplnění důvodu okamžitého ukončení zkoušky podle § 43 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti, aniž by reflektoval požadavek NSS, nechť posoudí, zda zkušební komisařka mohla dospět k závěru, že žalobce neprokázal základní znalosti, dovednosti či chování podle § 42 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti.
15. V dalším řízení (po druhém kasačním rozsudku) se proto krajský soud zabýval tvrzeným nezákonným zásahem z pohledu § 42 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti.
16. Krajský soud v dalším řízení vycházel primárně z rozsudku NSS ze dne 19.9.2007 č.j. 9 Aps 1/2007-68 a zkoumal, zda „zásah tvrzený stěžovatelem splňuje tzv. definiční znaky zásahu uvedené v § 82 s. ř. s., neboť není možno se domáhat ochrany před jakýmkoliv zásahem, který, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, publikovaném pod č. 603/2005 Sb. NSS, kumulativně splňuje následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. "zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), který byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brozit opakování zásahu (6. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Prvotně jsou soudy ve správním soudnictví povinny zkoumat splnění podmínky č. 4, tedy existenci zásahu, neboť jak již bylo řečeno výše, neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby. Ostatní definiční znaky zásahu (tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6) jsou již hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (§ 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.)“.
17. V intencích citovaného rozsudku NSS se krajský soud zabýval otázkou, zda jsou v posuzované věci kumulativně splněny všechny podmínky tvrzeného zásahu. Rozhodným je přitom obsah vlastního žalobního tvrzení.
18. U ústního jednání před krajským soudem dne 24. 5. 2023 byla vyslechnuta jako svědkyně Mgr. M. N., zaměstnankyně žalovaného, která byla zkušební komisařkou zkoušející žalobce u zkoušky z praktické jízdy dne 21. 7. 2022. Svědkyně vypověděla, že žalobce byl vyzván k provedení kontroly vozidla před jízdou. Žalobce sám začal kontrolou pneumatik s tím, že provede kontrolu hloubky dezénu, přičemž uvedl, že by použil hloubkoměr a po dotazu, jak by postupoval, pokud by jej neměl, začal být žalobce nejistý, prohlížel si pneumatiku, nereagoval na pomocné otázky, nedokázal odpovědět, kde je drážka dezénu, v jakém místě se nachází. Další pomocné otázky byly: ve kterých místech pneumatiky má být hloubka drážky 1,6 mm, co vlastně hledá-bod opotřebení, jak ho najde a jak mu tento bod pomůže. Svědkyně asi po 4 minutách zkoušku uzavřela s tím, že žalobce není schopen provést požadovanou kontrolu pneumatik vozidla a sdělila, že ve zkoušce neprospěl. Poté svědkyně začala vypisovat listiny o zkoušce a žalobce se mezitím vzdálil. Záznam o zkoušce proto podepsal učitel autoškoly pan M. Dále svědkyně uvedla, že je běžné, že pokud žadatel některé z úkonů týkajících se kontroly vozidla

před jízdou neprovede, zkouška se ukončí. Takto jsou zkušební komisaři také instruováni v rámci každoročních školení. Svědkyně dále uvedla, že v žádném právním předpise není uvedeno, že může být zkouška ukončena, ale je uvedeno, že žadatel musí splnit všechny požadavky

dle právního předpisu, konkrétně § 42 zákona o získávání odborné způsobilosti, a pokud jeden nesplní, zkouška se ukončí. Pod pojem „ověření stavu pneumatik“ se podle svědkyně dá podřadit kontrola hloubky drážek dezénu, nahuštění pneumatik, upevnění pneumatik a jejich vizuální kontrola. Tyto další části kontroly v případě žalobce neproběhly, protože nedokázal určit hloubku drážek dezénu. Podle svědkyně stačí, když uchazeč neuspěje v první části zkoušky. Je totiž jedno, nesplní-li požadavky v první nebo druhé části, protože pokud některý nesplní, pak u zkoušky neuspěje.

19. Krajský soud vyhodnotil výpověď svědkyně v kontextu tvrzení účastníků. Svědkyně potvrdila ukončení zkoušky poté, co žalobce řádně nezodpověděl otázku, jak zkontroluje hloubku drážek dezénu pneumatiky. Soud tedy považuje svědeckou výpověď za prokázanou, že zkouška žalobce byla ukončena ihned poté, co nezodpověděl otázku týkající se hloubky vzorku pneumatik. Z výpovědi svědkyně vyplynulo, že ukončení zkoušky, pokud žadatel neprovede některý z úkonů vztahujících se ke kontrole vozidla před jízdou, je běžným postupem žalovaného.
20. V dalším řízení (po druhém kasačním rozsudku) u ústního jednání před krajským soudem dne 14. 5. 2025 setrvali účastníci řízení na své dosavadní argumentaci.
21. Žalobce v podání doručeném krajskému soudu dne 13. 5. 2025 zdůraznil, že zkouška z praktické jízdy je především zkouškou praktickou a ne ústní. Ústní forma zkoušky je stanovena výhradně ze znalostí ovládání a údržby vozidla podle § 41 zákona o získávání odborné způsobilosti. Je proto otázkou, proč měl žalobce odpovídat na dotazy, když měl předvést kontrolu vozidla. Nepřítomnost učitele autoškoly zřejmě znemožnila poskytnutí měřiče hloubky dezénu žalobci. Pokud žalobce odpověděl, že hloubku dezénu změří hloubkoměrem, nebyl důvod se ho dotazovat na alternativní způsob měření. Ust. § 42 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti obsahuje 8 bodů k prokázání znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla. Žalovaný u žalobce ověřoval pouze znalost jednoho z těchto bodů. Za dané situace nebylo možno vyhodnotit, zda žalobce prokázal základní znalosti v první části zkoušky či nikoliv. Základní znalost uvedené položky však žalobce prokázal a alternativní způsob byl navíc. Aby bylo možné zkoušku ukončit, muselo by jít o situaci, kdy by bylo zcela nepochybné, že jízda s ohledem na neznanost zkoušeného vůbec nemůže bezpečně proběhnout, např. pokud by nebyl schopen identifikovat skutečnou závadu na vozidle. V daném případě je nesporné, že vozidlo mělo pneumatiky v takovém stavu, že technickým požadavkům vyhovovaly, resp. nebyl nikým tvrzen opak a zkušební jízdou žádné ohrožení provozu nemohlo nastat. Tuto skutečnost bylo možné rozpoznat již pouhým pohledem, takže žádné další zkoumání nedávalo smysl. Mimořádným důvodem pro ukončení zkoušky ve smyslu rozsudku NSS by byla situace, kdy by žadatel nerozpoznal zjevnou závadu na vozidle, se kterým by jízda byla nebezpečná. To však není uvedený případ. Za zásadní důkaz o průběhu zkoušky označil žalobce Záznam o zkoušce, který je vyplněn naprosto nedostatečně a je nepřezkoumatelný. U první položky záznamu je pouze zakroužkováno

slovo „pneu“, aniž by bylo vyznačeno hodnocení a nějaká poznámka. Podle žalobce se učitel Mader nesměl zkoušky zúčastnit a musel být s dalšími žadateli opodál.

22. Žalovaný se k této argumentaci vyjádřil u ústního jednání před krajským soudem dne 14. 5. 2025 tak, že si žalobce protiřečí, když tvrdí, že jde o praktickou zkoušku, ale současně argumentuje, že se slovně vyjádřil tak, že hloubku vzorku změří hloubkoměrem. Praktickou prohlídku pneumatiky přitom nebyl schopen provést. Úkolem žadatele není zjišťovat závadu na přistaveném vozidle, ale předvést, že vozidlo umí zkontrolovat a že je technicky způsobilé. Hodnocení žadatele se provádí ústně a v záznamu o zkoušce je uvedeno pouze to, co žadatel neuměl. Tvrzení, že se učitel M. nesměl zkoušky zúčastnit, označil žalovaný za lživé.
23. U ústního jednání před krajským soudem dne 14. 5. 2025 byl proveden účastnický výslech žalobce, který vypověděl, že začal provádět kontrolu vozidla – očištění a pak byl dotázán, jakým způsobem změří hloubku dezénu pneumatiky, kdy odpověděl, že hloubkoměrem a ukázal na pneumatiku, kde hloubku změří. Pak byl dotázán, jak ji změří, když u sebe nemá hloubkoměr. Na to uvedl, že vzorkem, načež zkušební komisařka zakřičela „cože“. Žalobce odpověděl, že se asi špatně vyjádřil, ale myslel tím právě hloubku dezénu vyznačenou výrobcem. Následně zkušební komisařka zkoušku ukončila. Na to, kde je hloubka dezénu vyznačena výrobcem, dotazován nebyl. Na počátku zkoušky mu komisařka zadala úkol tak, aby začal kontrolu tím, co by udělal, což měl říci slovně.
24. K výpovědi žalobce se vyjádřila pověřená zaměstnankyně žalovaného, která byla současně zkušební komisařkou žalobce, a uvedla, že žalobci nebyl dán pokyn odpovídat ústně, byl vyzván k provedení kontroly vozidla před jízdou a sám začal tím, že zkontroluje kola, a to hloubkoměrem. Byl vyzván, ať to provede, ale hloubkoměr neměl. Pak byl dotázán, jak by to provedl jinak, přičemž nebyl schopen ukázat ani hlavní drážku dezénu. Dále vyslovila výhrady proti tomu, že na něj měla křičet. Zdůraznila, že tak se nikdy vůči žádnému z uchazečů nechovala. Dále doplnila, že žalobce na pneumatice neukázal, kde změří hloubku dezénu hloubkoměrem.
25. Krajský soud vyhodnotil účastnickou výpověď žalobce v kontextu svědecké výpovědi zkušební komisařky ze dne 24. 5. 2023 a jejího vyjádření k účastnickému výslechu žalobce a dospěl k závěru, že výpovědi se rozcházejí v tom, zda žalobce byl schopen ukázat na pneumatice drážku, v níž by změřil hloubkoměrem vzorek pneumatiky a dále v tom, že průběh kontroly měl žalobce popsat slovně. S jistotou však bylo oběma výpověďmi prokázáno, že žalobce zahájil kontrolu vozidla ze své vlastní vůle kontrolou pneumatik, uvedl, že by měření hloubky vzorku provedl hloubkoměrem, který však neměl k dispozici, načež byl dotázán, jakým jiným způsobem by kontrolu pneumatik provedl. Jeho odpověď byla nejistá a nekonkrétní, proto byla zkouška ukončena.
26. Z pohledu žalobních tvrzení se krajský soud nejprve zabýval otázkou, zda byl žalobce na základě § 42 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti oprávněn absolvovat obě část zkoušky z praktické jízdy.
27. Podle § 42 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti, je zkouška z praktické jízdy rozdělena do dvou částí, přičemž stupněm „neprospěl“ je hodnocen žadatel o řidičské

oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí. Z této věty žalobce dovozuje, že pro to, aby byl hodnocen stupněm „neprospěl“, musel by neprokázat základní znalosti u obou částí zkoušky, a proto měl obě tyto části zkoušky vykonat. Krajský soud tento výklad žalobce nesdílí, neboť má za to, že slovní spojení „u každé ze dvou částí“ nelze vyložit tak, že by musel žalobce prokázat základní neznalosti u každé části zkoušky z praktické jízdy. Pak by totiž např. v případě, že by žadatel první část zkoušky zvládl bezvadně a v druhé by byl hodnocen stupněm „neprospěl“, nemohl neprospěť celkově, což je však v rozporu se smyslem zkoušky z praktické jízdy. Podle krajského soudu je nutno toto poměrně zavádějící slovní spojení „u každé ze dvou částí“ vyložit jako „u kterékoliv ze dvou částí“, aby smysl právní normy zůstal zachován. Tento závěr krajského soudu byl ze strany NSS aprobován v prvním kasačním rozsudku (viz odst. 38 prvního kasačního rozsudku).

28. Dále žalobce namítal nezákonnost postupu žalovaného z pohledu ust. § 43 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti. Výkladem ust. § 43 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti se zabýval podrobně NSS v prvním kasačním rozsudku (body 25–34) a dospěl k závěru, že žalobcovo jednání, pro které byla zkouška z praktické jízdy žalovaným ukončena, není možné podřadit pod § 43 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti (odst. 34 prvního kasačního rozsudku). NSS se dále v označeném rozsudku zabýval také existencí jiného důvodu, pro který by bylo možno ukončit zkoušku z praktické jízdy před uplynutím časových úseků uvedených v § 43 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti a uzavřel, že zkoušku z praktické jízdy lze ukončit i v průběhu první části této zkoušky, tj. před vykonáním obou částí v rozsahu stanoveném v § 43 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti, jestliže zkušební komisař dospěje k závěru, že žadatel neprokázal základní znalosti, dovednosti či chování, takže je nutno hodnotit zkoušku stupněm „neprospěl“ (viz odst. 51 prvního kasačního rozsudku).
29. V intencích již shrnutých závěrů se krajský soud v dalším řízení (po druhém kasačním rozsudku) zabýval poslední otázkou, zda mohla zkušební komisařka dospět k závěru, že žalobce neprokázal základní znalosti, dovednosti či chování podle § 42 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti.
30. Podle ust. § 42 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti, žadatel o řidičské oprávnění musí při zkoušce z praktické jízdy prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé skupiny vozidel. Zkouška z praktické jízdy je rozdělena do dvou částí. Žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí, je hodnocen stupněm „neprospěl“. O průběhu zkoušky z praktické jízdy zkušební komisař pořídí písemný záznam.
31. Podle ust. § 42 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti v první části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména
 - a) základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím,
 - b) rozjíždění s různým stupněm obtížnosti,
 - c) zastavení vozidla,
 - d) couvání a otáčení při couvání,
 - e) zajíždění do omezeného prostoru a vyjíždění z něj,

- f) podélné, šikmé a kolmé zaparkování vozidla,
- g) zastavení a rozjíždění ve stoupání,
- h) řízení vozidla při malé rychlosti nejvýše do 30 km/h.

32. Ve smyslu ust. § 42 odst. 1 věty třetí zákona o získávání odborné způsobilosti je stupněm „neprospěl“ hodnocen žadatel o řídičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti.
33. V obecné rovině pojem *znalost* představuje souhrn vzájemně souvisejících poznatků a zkušeností z určité oblasti nebo k nějakému účelu, jenž se získává praxí nebo studiem. V souzené věci jde o základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím (§ 42 odst. 1 a odst. 3 písm. a) zákona o získávání odborné způsobilosti).
34. Skutečnost, že měření měřičem hloubky dezénu pneumatik (hloubkoměrem) představuje nejpresnější a nejspolehlivější způsob měření, je faktem obecně přijímaným nejen širokou veřejností, ale i veřejností odbornou. Obecně vzato je hloubkoměr délkové měřidlo nebo měřicí přístroj k měření hloubky a užívá se k různým účelům, a to s rozdílnou konstrukcí.
35. Smyslem zkoušky odborné způsobilosti je posoudit, zda žadatel odborně způsobilý je či není (viz první kasační rozsudek, bod 40).
36. Jak již bylo výše uvedeno, ust. § 42 odst. 1 věty třetí zákona o získávání odborné způsobilosti umožňuje ukončit zkoušku okamžitě, jak dovodil NSS v prvním kasačním rozsudku v bodech 37, 38, 39 a 51.
37. Podle ust. § 42 odst. 3 písm. a) zákona o získávání odborné způsobilosti prokazuje uchazeč znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím.
38. V soudním řízení bylo prokázáno, že žalobce v rámci první části zkoušky odborné způsobilosti při posuzování stavu opotřebení pneumatik uvedl, že jej posoudí pomocí hloubkoměru, který však neměl k dispozici. Potřeba zjistit žalobcovu odbornou způsobilost ve smyslu § 42 odst. 3 písm. a) však trvala i za této situace, takže postup, k němuž jej zkušební komisařka vedla (tj. pomocí bodu opotřebení) nebyl alternativní možností, jak opakovaně namítal před soudem žalobce, ale základní znalostí aplikovatelnou v dané situaci. Poznatky týkající se kontroly pneumatik před jízdou je nutno vnímat jako komplex základních znalostí, jež kontrolu umožní, neboť pneumatiky lze zkontrolovat vícerymi způsoby, a ten, jenž zvolil žalobce (tj. hloubkoměrem), nebyl v dané situaci objektivně použitelný. Žalobcem prokázaná znalost (kontrola hloubkoměrem) byla tedy v daném okamžiku pouze teoretická. Pro účely zkoušky však bylo třeba posoudit, zda je žalobce i za daných podmínek po praktické stránce způsobilý zkontrolovat vozidlo před jízdou, což neprokázal. Nutno podotknout, že dané podmínky nebyly nijak extrémní, neboť v praktickém životě řidič vozidla zpravidla běžně hloubkoměr po ruce nemívá. Soud má za prokázané, že průběh zkoušky byl jednoznačně zaměřen na praktické znalosti a dovednosti žalobce, jak § 42 zákona o získávání odborné způsobilosti požaduje. Určité ústní vedení, korekce a dotazy ze strany zkušebního komisaře odpovídají podle přesvědčení soudu smyslu zkoušky jako takové a rovněž roli zkoušejícího.

39. Není přitom ani podstatné, že žalobce byl zkoušen toliko k základním znalostem ohledně úkonů vymezených pod písm. a) ust. § 42 odst. 3 zákona o získávání odborné způsobilosti, a to i přesto, že citované ustanovení zahrnuje výčet dalších úkonů pod písm. b) – h), na něž již nedošlo, když zkouška byla ukončena. Tuto námitku žalobce lze mít za vypořádanou závěry NSS učiněnými v prvním kasačním rozsudku v bodech 37–39 a 51, jak již bylo výše uvedeno, přičemž z úvahy NSS jednoznačně plyne, že při neprokázání základní znalosti je možno zkoušku ukončit okamžitě.
40. Na základě výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že v daném případě byla naplněna zákonná podmínka základní neznalosti žalobce, nezbytná k tomu, aby mohla být zkouška okamžitě ukončena a žalobce ohodnocen stupněm „neprospěl“.
41. Žalobce v žalobě poukázal na nedostatky záznamu o zkoušce, současně však výslovně uvedl, že v této skutečnosti nespatřuje předmět žaloby. Ve svém podání ze dne 13. 5. 2025 však opět argumentoval záznamem o zkoušce a označil jej za nedostatečný a nepřezkoumatelný, když je v něm pouze zakroužkováno slovo „pneu“, aniž by bylo vyznačeno hodnocení a nějaká poznámka.
42. Krajský soud má za to, že náležitosti záznamu o zkoušce jsou toliko formálním výrazem výsledku zkoušky, jejíž průběh byl v souzené věci dostatečně prokázán výpověďmi zkušební komisařky i žalobce samotného. Záznam o zkoušce proto soud považuje v dané věci ve vztahu k faktickému průběhu zkoušky za zcela irelevantní.
43. Na základě uvedené argumentace krajský soud vyhodnotil, že v případě žalobce nebyly kumulativně naplněny všechny podmínky vymezené rozsudkem NSS sp. zn. 9 Aps 1/2007 a žalobce nebyl zkrácen na svém právu pokračovat ve zkoušce z praktické jízdy, neboť prokázal základní neznalost, čímž naplnil zákonem předvídaný důvod pro okamžité ukončení zkoušky.
44. Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, v souladu s ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
45. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v soudním řízení žádné náklady na rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nejsou přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nebo uplatňuje-li stěžovatel stížní body, které napadají závěry o otázkách, k nimž se Nejvyšší správní soud v předcházejícím zrušovacím rozsudku dosud nevyjadřoval – v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava dne 22. 5. 2025

JUDr. Monika Javorová

Shodu s prvopisem potvrzuje

předsedkyně senátu